

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Cultu Sacrosancti Cordis Dei Ac Domini Nostri Jesu Christi

Galliffet, Joseph de

Romae, M.DCCXXVI.

Liber III. De usu & praxi Cultus SS. Cordis Jesu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45817](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45817)

F. Dandré inv.

Petrus Marinus sculp.

LIBER TERTIUS

De usu & praxi cultus Cordis Dei JESU.

Uo sunt actionum genera quibus res quaelibet veneratione digna coli potest, ac debet. Aliæ interiores ad animum pertinentes: aliæ exteriores, corporisque propriæ. Actiones animi quæ cultum interiorem constituunt, quæ-

dam intellectus propriæ sunt; quædam voluntatis; quædam memoriæ. Ad intellectum spectat cognitio rei quæ colenda proponitur; ejusdemque perfectionum seu excellentiæ certa ac justa æstimatio. Ad voluntatem vero, affectiones excellentiæ rei convenientes; quales

R sunt

sunt adoratio, summissio, admiratio, amor, laus, aliæque ejusmodi, prout rei dignitas & qualitas exigat. Ad memoriam denique, frequens ejusdem rei perfectionumque ei propriarum recordatio.

Res in exemplo planior fiet: sumamus cultum erga B. Virginem Dei Matrem. In quo demum consistere dicendus est cultus ille suavissimus? De interiori loquimur. Res facilis est, 1º. Ex parte quidem intellectus, consistit in cognitionibus, quibus prima illa animæ potentia instructa & ornata esse debet, de perfectionibus & excellentia hujus sanctissimæ Virginis: nimirum quæ sit ejus dignitas, potentia, bonitas, misericordia, privilegia, perfectiones, gratiæ. Hæ porro cognitiones si desint, evidens est deesse plane fundamentum totius cultus. Et vero quotquot Deiparam sincere & ex animo colunt, hi omni opera satagunt ut has cognitiones comparent, & augeant lectione, meditatione, oratione, quo in studio non levem animi consolationem percipiunt. 2º. Ex parte voluntatis, cultus B. V. consistit in affectionibus ex dicta notitia nasci aptis, quales sunt veneratio, fiducia, amor, gratus animus, &c. Quæ affectiones, ut nascuntur ex cognitione perfectionum Deiparæ, ita eidem cognitioni, prout magis aut minus perfecta est, æqua proportionem respondent. 3º. Denique ex parte memoriæ, ille idem cultus perficitur per frequentem recordationem B. Virginis, rerumque ad eam pertinentium; quousque eo demum perveniatur, ut hæc recordatio frequentissima & familiarissima evadat. Hæc de cultu interiori.

Jam

Jam quod attinet ad exteriorē: quum actiones quibus constat oculis omnium pateant, cunctis quoque fidelibus notæ sunt; nec egent peculiari explicatione. Hoc solummodo advertere juvat: certas quasdam actiones ita esse proprias & affixas quibusdam officiis particularibus, ut cæteris accommodari non possint: quemadmodum formulæ precationum particulares, litanix, corollæ precatoriæ, imagines, confraternitates, &c. Alias vero, quæ quum natura sua sint communes, propriæ tamen redduntur officiis particularibus, ex intentione operantis. Tales sunt Novendialia; Templorum additiones; Altarium & Incensularum ornamenta; auditio Missarum; Sacramentorum susceptio; Eleemosinæ; opera penitentiæ, charitatis, humilitatis; &c. uno verbo omnes illæ actiones exteriores ad cultum exteriorē pertinere dicendæ sunt, quæ cultus interioris hîc & nunc vera signa sunt: undecumque demum hanc significationem habeant. Igitur quum in hocce libro tractandum suscipiamus de usu ac praxi cultus Cordis Jesu, omnino necessarium est, ut de duplici illo genere cultus, interioris videlicet & exterioris, Cordi divinissimo proprie convenientis, breviter differamus.

CAPUT I.

De Cultu interiori Cordis JESU.

EX his quæ mox præmisimus, consequens est ut dicamus, cultum interiorē Cordis Jesu consistere, ex parte quidem intellectus, in cognitione excel-

lentiæ hujus divinissimi Cordis. Scilicet quæ sit illius dignitas, sanctitas, sublimitas? Qui gratiarum thesauri in eo reconditi? Quanta pro Dei gloria, hominumque salute toleraverit? Quam divinissimæ Trinitati charum sit & acceptum? Quam fidelibus omnibus amabile? Uno verbo quam dignum amore nostro ac veneratione suprema? Ex quibus omnibus enasci oportet infinitam quamdam æstimationem hujus sacratissimi Cordis. Hoc primum totius cultus fundamentum est. Porro hæc omnia fusc profecuti sumus c. 1. l. 2.

Hæc igitur prima cura sit studiosorum Cordis Jesu, ut has cognitiones acquirant, & intellectum applicent ad ea considerata, penitusque comprehendenda quæ dicto capite continentur. Quod non nuda lectione; sed meditatione, ac præsertim oratione, & cultus ipsius exercitatione consequentur.

Intellectu ita comparato facile sequentur quæ ad voluntatem pertinent; nimirum affectiones, infinitæ Cordis Jesu excellentiæ respondentes. Supremæ namque illius dignitati suprema debetur adoratio. Summis ejusdem prærogativis ac perfectionibus admiratio, glorificatio, laus. Amori immenso amor mutuus. Beneficiis ex eo in nos profectis æqua gratiarum actio. Misericordiæ fiducia. Virtutibus quarum sedes est imitatio. Injuriis quibus violatur violati honoris reparatio. Et ita de cæteris.

Præterea quum nulla sit res, Deo Patri hoc divino Corde charior: hoc ipso Corde apud eum utimur, ut omnes nostras actiones infinitæ ejus majestati gratas
&

& acceptas reddamus: quicquid seu agimus, seu patimur, actionibus, perpeſſionibusve hujus ſacroſancti Cordis conjungendo. Per Cor Jeſu Deum adoramus, laudamus, amamus, beneficia poſcimus, gratias agimus, divinæ voluntati nos ſubjicimus, veniam delictorum petimus, &c. Denique quod huic pio officio maxime proprium eſt, conſiderantes amorem immenſum quo Cor Jeſu erga homines ardet, ſimulque perpendentes injurias eidem ab ingratis hominibus illatas; & noſmetipſos in hoc ingratorum numero eſſe ſentientes, pudore ſuffundimur, dolore afficimur, veniam ſummiſſime precamur, noſque illi abjicientes juſtam quam requirit expiationem, intimo pectoris ſenſu quoad poſſumus adhibemus. Quem præcipue honorem Cordi ſuo deferri Jeſum maxime cupere, ex tota hujus SS. cultus ratione aperte conſtat.

His ſi adjungatur ex parte memoriæ frequens ac familiaris diviniſſimi Cordis recordatio, ita ut actiones illæ omnes, ſeu exercitia interiora huic colendo propria, in uſum ſæpiſſime deducantur; tunc perfecte & ex omni parte conſtabit cultus interior; & in externum neceſſario diffundetur. Porro afferemus paulo poſt documenta & exercitia virorum ſanctorum, quibus totum hoc quod de cultu interiori breviter hîc attigimus egregie confirmabitur, fuſiusque explicabitur.

CAPUT II.

De cultu exteriori Cordis Dei JESU.

QUæ pertinent ad cultum exteriorem Cordis Jesu, nihil discrepant ab iis quæ in aliis religionis officiis ab Ecclesia probatis observari solent. Præcipua capita breviter percurremus.

I.

In primis, maxima ratio habenda est eorum, quæ Jesus ipse in supra memorata revelatione expresse præscripsit. Itaque singulis annis, ut in similibus officiis usuvenit, dies una cultui Cordis Jesu dedicanda est; festumque sacratissimi Cordis maxima qua fieri potest solemnitate ac pietate celebrandum.

Porro diem hanc Dominus ipse definivit, nempe feriam sextam octavæ Corporis Christi proximam. Illa igitur dies tota in colendo Corde Jesu consumenda est. Quod ut recte fiat, necesse est apprime cognoscere, seduloque perpendere quæ sit hujus festi ratio? Quod Christi in illo instituendo consilium? Quis finis? Quis scopus? Qua intentione celebrandum sit? Quo affectu? Quibus animi sensibus? Ad quæ probe intelligenda conducet ea legere, & meditari, quæ cap. 4. l. 1. & cap. 1. & 3. lib. 2. explicata sunt.

Accedendum ad penitentiae Sacramentum, in quo, hac quidem die, decet & expedit confiteri summo animi dolo-

dolore, quicquid contra Jesum in Eucharistia residentem per totam vitam peccatum est, irreverentiis, sacrilegiis, negligentia, tepore, &c. Tum Christi Corpus sumendum: quod eo ferventius hac die præstari convenit, quod hæc sacra communio ad aliarum defectus compensandos ordinari debet. Post cœlestes epulas, adhibenda violati honoris expiatio ad sacrosanctum Cor Jesu directa, quemadmodum Dominus expressis verbis postulavit. Hæc autem expiatio aliud nihil est, quam affectus animi ex intimis enascens præcordiis, quo quis amore simul, pudore, & dolore tactus ob injurias amantissimo Redemptori ab ingratis hominibus illatas; hunc suum amorem, pudorem, ac dolorem Jesu pedibus abjectus testatur, conaturque profundissima animi summissione ac reverentia, offensas ab aliis, atque a semetipso irrogatas, abolere & quoad fieri potest compensare. Porro hujusmodi exercitationis exemplum ac formula inferius tradetur.

Præterea eo illo die templa obeunda frequentius, ut cæterorum Christianorum negligentia, qui Jesu Salvatoris sui penitus obliti, ad eum nunquam officii causa adeunt, assiduitate nostra, hac saltem die compensentur. Eo vero habitu, ea modestia, ea reverentia templa frequentanda, ut appareat animum esse, irreverentias ibidem admitti solitas abolere. Quinquies quoad fieri poterit hac die Jesus visitandus est. 1°. Eo fine, ut ei gratias habeamus ob immensum beneficium nobis in tanti Sacramenti institutione præstitum. 2°. Ut Jesu itidem gratias referamus, quod toties sacro ejus corpore

pore in sacra mensa pasti fuerimus: atque etiam pro cæteris omnibus gratiis in hoc Sacramento acceptis. 3°. Ut violati honoris expiationem Cordi divinissimo pro omnibus injuriis ac sacrilegiis, quibus ab hæreticis, aut infidelibus affectum est, adhibeamus. 4°. Ut pro innumeris etiam ac gravissimis fidelium offensis faciamus fatis. 5°. Denique ut Jesum tot in desertis locis residentem, ubi tam male habet, tam raro visitatur, tam ex omni parte negligitur, ea loca animo lustrando, suprema adoratione & amore debito prosequamur. Demum preces & orationes in laudem sacrosancti Cordis conscriptæ, ut in aliis ejusmodi piis officiis affolet, pro cujusque affectu, ac commodo recitandæ. Quibus omnibus adjungi debent alia pietatis opera, penitentia, charitatis, misericordiae, humilitatis, religionis, aliarumque virtutum, quibus in cæteris solemnitatibus animus præparari consuevit, ad gratias recipiendas illis diebus a Deo copiosius infundi solitas: quæque amor affatim suggeret.

II.

Verum præter illam diem solemniorem quæ festo Cordis sui semel in anno celebrando, consecratam Jesus voluit, alia dies quolibet mense eidem SS. Cordi colendo dicanda similiter est: nimirum feria sexta prima occurrens initio cujusque mensis. Qua die similia prorsus opera præstanda erunt quæ ipso præcipuo festivitatis die usurpanda notavimus. Nempe frequentanda Penitentia & Eucharistia sacramenta; adhibenda violati
ho-

honoris expiatio; obeunda Tempia; &c. Hæc porro ad praxim singulis mensibus deducere, grave videri non potest: quum nemo sit eorum qui pietati dant operam, qui sæpius in mense Sacramenta non suscipiat: nihilque vetet quominus feria illa sexta quam assignavimus, sacro convivio destinetur. Certe, si festum aliquod insignius in eam diem incideret, huic officio piæ personæ non deessent. Illa ergo feria sexta habenda est ut dies quædam sacratio, Cordi Jesu colendo dedicata, in qua ad divina mysteria accedi, Deo gratissimum erit.

III.

Singulis præterea hebdomadis, feria sexta eidem cultui destinari potest: qua die superius statuta, vel omnino, vel ex parte pro cujusque devotione exercenda erunt. Fuere, qui initio, improbare visi sunt, certos dies sacro cultui sic toto anno definiri: unum diem sufficere volebant: quumque Jesus huic festo celebrando, feriam sextam post octavam Corporis Christi designasset, hac, contentos nos esse debere volebant: plures dies addi sine causa. Sed certe parum illi ad rem attendisse videntur. Nam 1º. solemne hoc est aliis omnibus pietatis officiis, ut non tantum semel in anno, sed mensibus præterea singulis, atque etiam hebdomadis, dies una his exercendis consecrata sit. Sic feria sexta cujusvis hebdomadæ, Passionis Christi memoriæ recolendæ, dicata est: & feria quinta institutioni sanctissimæ Eucharistiæ. Cur ergo in cultu Cordis Jesu hoc

S im-

improbabitur, quod in aliis similibus Ecclesia probat? Præterea, si laudabile est Deoque gratum, Cor Jesu semel in anno solemniter coli; quis non videt laudabilius fore, Deoque gratius, si cultus ille sæpius in anno renovetur? Demum, quum Jesus declarare dignatus sit, sibi vehementer acceptum esse ut Cor suum a fidelibus colatur: quid amplius expectamus, ut ad cultum huic divinissimo Cordi adhibendum accendamus; non tantum semel in anno, aut mense, aut hebdomada, sed diebus etiam singulis atque horis, si fieri possit? Et vero ita solent sinceri cultores Cordis Jesu: nullam siquidem diem prætermittunt, nullam fere horam cultu sanctissimi Cordis vacuam. Sive enim ad Altare sacrificii causa, seu ad sacram Communionem accedunt, sive Missarum solemnibus interfunt, sive Tempora obeunt, seu orant, Cor Jesu assidue cogitant: huic sese strictissime conjungunt: eo apud Patrem æternum sine intermissione utuntur, ut accessum facilem ad misericordiæ Thronum inveniunt: sua demum omnia ad Dei gloriam animæque salutem ac perfectionem spectantia, cum hoc divino Corde, per ipsum, & in ipso perficiunt. Sed hæc, jam Sanctorum hominum autoritate & exemplis confirmare juvat.

CAPUT III.

*Varie praxes Cordi JESU colendo idoneæ, a Sanctis
Viris exercitæ ac traditæ.*

EX dicendis in hoc capite clare patebit, cultum sacrosancti Cordis Dei Jesu non esse sæculi hujus novum inventum; sed olim a Deo piis ac Sanctis viris, iisque in Ecclesia illustrioribus fuisse afflatum.

P R A X I S I.

Ex Ludovici Blosii documentis de Corde JESU.

Blosius ex ordine S. Benedicti, in rebus spiritualibus ac divinis Magister omnium consensu peritissimus, ac vitæ sanctitate celeberrimus; qui natus anno 1506. pie obiit an. 1566. multis in locis suorum operum, Cordis Jesu cultum & praxim gravissimis verbis commendat. In speculo spirit. c. 7. sub finem, hæc præcipit. Commenda bona opera & exercitia tua sacratissimo atque mellifluo Cordi Jesu emendanda, perficiendaque. Maxime enim id expetit Cor illud amantissimum, & semper paratum est imperfecta tua excellentissimo modo perficere. Rursus in instit. Spirit: c. 9. Asceta, inquit, opera & exercitia sua, pio mellifluoque Cordi Domini Jesu, quod divinitatis Cordi inseparabiliter unitum est, & unde omne

» bonum promanat, emendanda atque perficienda com-
 » mendabit. Iterum in farrag. utiliss. instit. sub finem,
 inter illa documenta quæ notatu digna inscribit, idem
 » docet his verbis. Sæctator vitæ spiritualis, opera &
 » exercitia sua divino Cordi Jesu Christi emendanda
 » perficiendaque commendet. Item in scriniolo spirit.
 » Sic Deum Patrem orat: Pater Cœlestis! ego pro fri-
 » gida & misera cordis mei ariditate, offero tibi fervida
 » desideria, ardentissimumque amorem Cordis dilecti
 » filii tui Jesu Christi. Denique in articulis vitæ Chri-
 » sti, articulo 23. de Corde Jesu ita loquitur. Utinam
 » hoc Cor suavissimum, hoc amœnum beatitudinis
 » gazophilacium sit mihi in morte salus & solatium,
 » & post mortem æternum domicilium. Alia ejusmo-
 di non pauca, de Corde Jesu, in operibus ejusdem
 Blossii reperiuntur, ex quibus non obscure intelligitur,
 quanti faceret praxim illam toties a se inculcatam.

P R A X I S I I.

Ex Lanspergio desumpta.

Joannes Lanspergius, ob eximiam pietatem justus
 cognominatus, ex ordine Carthusiano, doctrina &
 usu rerum spiritualium commendatissimus, qui sub
 initium sæculi 1600. floruit, quid de cultu Cordis
 Jesu sentiret, declaravit in eo opusculo, quod, *pha-*
Lib. 1. part. 5. initio. *retra divini amoris Apostolicaque perfectionis*, incri-
 ptum voluit. Ubi de cultu Cordis Jesu ex instituto
 » tractans, hæc habet. Ad venerationem Cordis piis-
 simi

fimi D. N. Jesu Christi amore & misericordia exube- «
 rantissimi, studeas te ipsum excitare, ac sedula devo- «
 tione ipsum frequentare: illud osculando & mente in- «
 troeundo. Per ipsum petenda petas, & exercitia tua offe- «
 ras: quia charismatum omnium est apotheca, & ostium «
 per quod nos ad Deum, & ipse ad nos accedit. Itaque «
 figuram aliquam dominici Cordis... ponas in loco ali- «
 quo, per quem sapius transire debeas, qua sapius exerci- «
 tii tui, & amoris excitandi in Deum, admonearis... posses «
 etiam, urgente devotione, internam figuram hanc, id «
 est Cor Domini Jesu osculari, & animo tuo pervadere; «
 quasi verum deificum Cor Domini Jesu sub labiis «
 habeas osculandum: in quod Cor tuum imprimere «
 gestias, atque spiritum tuum immergere, absorberi- «
 que desideres: videarisque tibi, ex gratioso corde ipsius «
 attrahere in cor tuum Spiritum ejus, gratiam quoque «
 ejus & virtutes, ac prorsus quicquid fuerit ibi salutare; «
 quod mensuram excedit. His enim omnibus Cor Jesu «
 exuberantissime scatet. Expedit autem & valde pium «
 est, Cor Domini Jesu devote honorare: ad quod in omni «
 necessitate confugas: unde quoque consolationem & «
 omne auxilium haurias. Nam ubi cunctorum te mor- «
 talium corda deseruerint, ubi imposuerint tibi: secu- «
 rus esto, hoc fidelissimum Cor te non decipiet, nec «
 derelinquet. «

Ex P. Alvare de Paz.

P. Jacobus Alvares de Paz e Soc. Jesu, in via spiritali, quam tot excellentissimis libris demonstravit, dux peritissimus, vitæque sanctitate insignis, quid de cultu Cordis Jesu sentiret, expressit, cum in aliis operum suorum locis, tum vero præcipue tom. 3. l. 4. part. 2. Exercit. 2, ubi exercitium ad Cor Jesu specialiter venerandum præscribens, hæc habet. Con-
 » beris intrare in Cor Domini Jesu, ipsumque confi-
 » derare quale sit: ut ad ipsius similitudinem cor tuum
 » efformes. Cor istud sanctissimum est via, per quam
 » venimus ad æternam mansionem, quæ est Christi di-
 » vinitas: & ostium per quod ingredimur ad contem-
 » plationem divinitatis; ut ergo possis ad contempla-
 » tionem & amorem divinitatis ascendere, in Cor
 » istud Domini, omnium cordium sanctissimum atque
 » mundissimum, intenta consideratione penetrare cura-
 » bis; ut simile Cor, aspirando in oratione, & laboran-
 » do in actione, habere coneris. Tum, in certa qua-
 » dam praxi, quam in eodem loco subjungit, in hæc
 » verba prorumpit. O Salvator hominum Christe Je-
 » su, cujus opus redemptio nostra est: cujus imitatio to-
 » ta perfectio est; aperi mihi obsecro sanctissimum Cor
 » tuum, januam vitæ, & fontem aquæ vivæ, ut per il-
 » lud ad tui notitiam ingrediar, & aquam veræ virtutis
 » omnem sitim rerum temporalium extinguentem bi-
 » bam, &c.

PRA-

P R A X I S I V.

S. Gertrudi, a Deo revelata.

Quanto studio & affectu S. Gertrudis divinissimum Cor Jesu, Deo afflante, profecuta sit, superius c. 1. l. 2. dictum est. Hic aliquid dictis addendum. Libro 3. insinuationum seu revelationum cap. 25. hæc leguntur. Alia vice, quum Gertrudis studeret orando singula verba cum attentione proferre: & in hoc, ex humana fragilitate sæpius impediretur: ob eam rem mœsta, dixit intra se: Quis vero ex tali studio provenire fructus possit, cui tanta inest instabilitas? Cujus mœrorem Dominus non patiens, obtulit ei Cor suum deificatum, dicens: ecce Cor meum dulcissimum, venerandæ Trinitatis organum, oculis mentis tuæ objicio, cui omnia quæ per te minus implere sufficis, fiducialiter pro te supplenda commendabis: & sic omnia coram oculis meis apparebunt summe perfecta . . . Cor meum deinceps semper aderit tibi, ad hoc ut omnes negligentias tuas qualibet hora pro te suppleat.

Eodem illo lib. 3. c. 28. hæc habentur. Dixit Dominus ad Gertrudem: respice ad Cor meum: hoc erit tibi templum. Quære autem in cæteris Corporis mei partibus, alias quasi officinas, in quibus vitam degas: Corpus enim meum erit tibi impostherum pro claustro. Ad quod illa: Domine, nihil est quod quæram amplius aut eligam, quia tam suavem ubertatem in Corde tuo dulcissimo (quod dignaris templum meum dicere) inveni, ut extra illud nullam quietem admittere possim.

PRA-

P R A X I S V.

*Venerabili Matri Mariæ de Incarnatione ex ordine
sanctimonialium divæ Ursulæ, Deo revelante,
tradita.*

Hæc ipsa est sanctimonialis totâ Galliâ vitæ sanctitate celeberrima, omnibus gratiæ donis mirabiliter insignita, altera Theresia dicta, quæ nova prorsus admirabilique vocatione, Dei monitu, ac superiorum permissu, invicto animo maria trajiciens, in plagas Canadenses anno 1640. se contulit; ibique Monasterium feminis barbaris in fide educandis destinatum, fundavit. Quo opere, labore ingenti, consummato, ipsa, barbaris illis feminis instituendis, zelo plane apostolico, ad senium & mortem usque perseveravit. Porro hæc eximiis virtutibus adeo excelluit, tot tantisque cœlestibus gratiis abundavit, tam sublimibus a Deo communicationibus ac donis ornata fuit, ut ejus animæ rectores animo reputantes, quantum utilitatis & fructus ex illarum gratiarum cognitione ad Dei gloriam, publicumque Ecclesiæ bonum, aliquando existere posset, non dubitaverint idem illi præceptum imponere, quod olim Sanctæ Theresiæ impositum fuisse legimus: nimirum ut vitam ipsa suam, beneficiaque a Dei bonitate accepta, manu sua conscriberet. Paruit illa, ut decebat, vitam scripsit suam: quæ postea, ea mortua, in lucem, cum Doctorum & Superiorum approbationibus, non sine legentium admiratione

tione edita est. Eo quippe stylo res suas conscripsit, ut facile appareat, (id quod ipsa fatis innuit) afflante numine, verbaque Spiritu Sancto subministrante, opus injunctum perfecisse. Neque enim humana mens, rebus quæ his scriptis continentur, utpote ab humano sensu intelligentiaque remotissimis, tam sublimiter tamque dilucide tractandis, par ullatenus censerī potest.

Hæc igitur sanctimonialis, quod ad rem præsentem attinet, Cor Jesu maximo affectu constantissime ad mortem usque venerata est: & quidem eo tempore ac ætate, quum de hoc cultu nostro, utpote nondum cognito, altum in Ecclesia silentium tenebatur. Quo pacto autem cœlesti revelatione didicerit Cordi Jesu cultum adhibere, ipsa in hunc modum refert. lib. 2. c. 10. & iterum l. 3. c. XIII. in additione.

Crescebat in dies magis ac magis hoc meum vehementissimum de amplificatione regni Jesu Christi desiderium, precibusque ardentissimis de hoc negotio agere apud Patrem æternum non cessabam. Accidit autem nocte quadam, quum super ea re, more meo, cum Patre æterno in oratione tractarem; ut, subita in animo meo oborta luce, perspexerim ac senserim, me a divina majestate æquis auribus non audiri: Deumque Patrem, contra solitum, meis precibus minime tangi. Pupugit acerrime hæc infusa cognitio cor meum, mira que anxietate vexavit: omnia pati cupiissem, ut id quod in me deerat ad Patris æterni cor emolliendum, divina bonitas largiretur; ut sic de-

T

mum

» mum rem, quam enixissime petebam æquissimamque
 » esse sentiebam, obtinere possem. Hoc equidem apud me
 » interius certo cognoscebam, preces meas Deo esse gra-
 » tas; sed eum tamen ut se exorari pateretur, aliquid
 » præterea ex me cupere, quo me carere sentiebam.
 » Ego vero me ad illius pedes abjiciens, atque in abyf-
 » sum vilitatis meæ quantum poteram memet immer-
 » gens, optabam vehementissimo desiderio, ut hoc
 » ipsum quod mihi deerat, donare summa majestas di-
 » gnaretur; ut exaudiri tandem possem. Tum vero
 » repente divinæ lucis radium in animam meam illabi
 » sensi: quem hæc vox statim secuta est. PETE A
 » ME PER COR JESU FILII MEI AMANTISSI-
 » MI: PER ILLUD EXAUDIAM TE, ET IMPE-
 » TRABIS QUÆ POSCIS. Porro ex illa hora ac
 » momento, Spiritus quo anima mea regebatur, huic
 » me divino adorandoque Cordi tam arctissime con-
 » junxit; ut jam nec loqui, nec spiritum ducere, nisi
 » per illud possem. Novas quotidie in hoc divinissimo
 » Corde Jesu gratiæ infusiones experiebar, quas neque
 » calamo, neque lingua exprimere fas est.

Ex illa die, quotidianum exercitium erga Cor Jesu
 usurpare cœpit: cui nunquam se defuisse, 30. anno-
 rum spatio quos supervixit, confitetur, in epistola quæ
 lib. 3. ejusdem vitæ c. 13. in additione refertur, in
 » hæc verba: A me petis, ut de quibusdam pietatis of-
 » ficiis mihi familiaribus te participem faciam. Non es
 » nescius, me illa exercere vix posse, quæ certis ac defi-
 » nitis actionibus continentur. Fatebor tamen ingenue,
 unum

unum esse præ cæteris, quod ab ipso Domino acce-
ptum habeo, in quo triginta jam ferme annos me
exerceo, erga sacrosanctum & supreme adorandum
Cor Jesu. Ratio autem quæ me impulit ad hoc exer-
citium amplectendum, si scire cupis, hæc fuit. No-
cte quadam quum aliquid a Patre æterno maxima
contentione peterem (Hic summam repetit quæ mo-
do citata sunt, tum hæc addit.) Meæ internæ faculta-
tes omnes jam tunc huic sacrosancto Cordi tam inti-
me fuere conjunctæ, ut Patri æterno loqui amplius
non valerem, nisi per Cor Jesu. Ab illo tempore dies
singulos vespere claudio pia ad Cor Jesu exercitatione:
cui nunquam me defuisse memini, nisi fortasse neces-
sitate compulsus. Et quidem, si audire libet, en ferme
exercitium meum ad Cor Jesu, & rationem quam te-
nere soleo Patrem æternum alloquens.

Per Cor Jesu mei, vitæ meæ, veritatis & viæ,
ad te accedo O Pater æterne! Per hoc adorandum
Cor, te adoro pro iis omnibus hominibus qui te
non adorant: Te amo pro his omnibus qui te non
amant: te Deum agnosco pro iis omnibus qui volun-
tarie excæcati te agnoscere negligunt. Cupio homi-
num omnium erga te obligationibus & officiis maje-
stati tuæ per hoc divinissimum Cor satisfacere. To-
tum orbem mente circumeo, animas requirens pretio-
so sponsi mei redemptas sanguine, ut pro iis per hoc
sacrosanctum Cor tibi satisfaciam: eas complector, ti-
bique per Cor Jesu offero: eorum ad te conversio-
nem per illud ipsum Cor summissime peto. Heu!

» ne permittas, Jesum meum ab illis diutius ignorari.
 » Fac ut pro illo vivant, qui pro illis omnibus mortuus
 » est. Cernis equidem, divine Pater, eas nondum cer-
 » te vivere. Ah! fac per hoc divinum Cor Jesu, fac
 » obtestor, ut vivere tandem incipiant. Offero maje-
 » stati tuæ super hoc sanctissimum Cor N. N. fervos
 » tuos. Peto per divinum sponsum meum, ut eos ejus
 » spiritu repleas: utque auspice eodem illo sacrosancto
 » Corde, tecum esse mereantur in æternum. Tum fer-
 » monem dirigens ad verbum ipsum incarnatum, sic
 » ajo. Scis utique dilecte mi, id omne quod Patri tuo
 » per divinum Cor tuum dicere cupio: atque hæc omnia
 » quum dico Patri tuo, tibi etiam ipsi dico: quia Tu
 » in Patre, & Pater in Te est. Hæc igitur omnia cum
 » illo perfice. En quale sit meum ad Cor Jesu exerci-
 » tium. Deinde considerans, quantum debeam Verbo
 » incarnato, in hunc modum orare pergo. O mi divi-
 » ne sponse, quid tibi rependam pro tuis innumeris in
 » me collatis beneficiis: tibi utique gratias agere volo
 » per divinissimam matrem tuam. Cor sacrosanctum
 » hujus SS. Matris tibi offero, quemadmodum Patri
 » æterno tuummet obtuli. Per hoc sacrosanctum Cor
 » Matris tuæ, tanto tui amore succensum, te amo: hæc
 » sacra ubera quæ fuxisti, hunc uterum in quo habita-
 » re voluisti tibi offero, ut pro omnibus acceptis bene-
 » ficiis gratias agam; atque etiam pro vitæ meæ emen-
 » datione, & animæ meæ sanctificatione. Tum deni-
 » que ad B. Virginem me convertio, & quicquid affectus
 » suggerit fundo.

PRA-

P R A X I S V I.

*Deducta ex visione coelesti habita ab illa Virgine
Parodiensi supra memorata.*

Dum aliarum sanctarum feminarum visiones coelestes ad Cor Jesu spectantes referimus, omittenda sane non est Virgo illa sanctimonialis Parodiensis, cujus opera Jesus uti voluit, ut Cordis sui diviniissimi cultum his temporibus excitaret. De qua quum jam multa superius dixerimus, unum dumtaxat huic loco accommodatum, adjungemus. Hæc igitur ad animæ suæ rectorem scribens, sic loquitur: Quod pertinet ad beneficia singularia ex Corde Jesu in me profecta, adeo multa sunt, ut vix animum inducere possim ea singillatim enumerare. Obedientiæ porro, quæ me hæc scribere cogit, facturam me satis existimavi, si pauca hæc quæ subjicio declararem. Die quodam S. Joannis Evangelistæ sacro, postquam ab amantissimo Domino gratiam accepissem illi propemodum similem, quæ in ultima cæna dilecto discipulo contigit: menti meæ Cor illud sacrosanctum objectum est, lucis radios miro splendore spargens undequaque, crysallique instar pellucens, in throno qui totus ex igne flammisque constare videbatur veluti sublime: vulnus lancea factum distincte apparebat: spinea corona Cor cingebat: Cruxque in superiori parte eminebat. Quæ Dominicæ Passionis insignia significabant (rem ipso Jesu declarante) omnia quæ ille pro hominum salute passus

T 3 est,

» est, ex amore profluxisse. Tum, amantissimus Do-
 » minus hæc adjecit: cupere se vehementer, ab homini-
 » bus redamari: seque hoc desiderio excitatum statuis-
 » se Cor suum illis manifestare, huncque thesaurum
 » amoris & misericordiæ, gratiarumque omnium ad sa-
 » lutem & perfectionem conducentium referare: eo fine
 » ut quotquot huic sacrosancto Cordi debitam reveren-
 » tiam & amorem adhibere vellent, infinitis quas com-
 » plectitur divitiis participes efficerentur. Affirmans præ-
 » terea, cultum illum peculiarem Cordi suo delatum si-
 » bi esse acceptissimum: ac propterea velle se, ut ima-
 » go Cordis sui expressa coloribus fidelium oculis palam
 » exponeretur: quo emolliri eorum durities specie tam
 » amabili posset. Pollicens insuper eos omnes qui ejusmo-
 » di imaginem præcipua veneratione colerent, donis cœ-
 » lestibus ex hujus diviniissimi Cordis plenitudine pro-
 » deuntibus, affatim cumulandos.

CAPUT IV.

*Appendix de cultu sanctissimi & immaculati Cordis
 MARIE Matris Dei JESU.*

Constituto semel in Ecclesia, afflante Spiritu
 Sancto, cultu ac festo Cordis Jesu; consequens
 erat ut, ejusdem Spiritus instinctu, constitueretur adhuc
 cultus & festum Cordis MARIE. Hæc porro conse-
 quentia quam justa sit, ac divinis consiliis consentanea,
 apparebit ex sequenti animadversione; qua capitis hu-
 jus

jus initium facere operæ pretium erit. Nulla certe
 Mariæ gloriosior, nulla fervis illius jucundior ac gra-
 tior accidere potest. Scilicet, Christus Jesus immenso
 Matris amore ductus, eam sibi in rebus omnibus con-
 junctissimam ac simillimam esse voluit; & quantum
 licuit effecit, perpetua rerum suarum cum illa commu-
 nicatione. Bona quippe omnia sibi propria, modo
 quodam mirabili, cum matre, omni tempore, omni
 loco, omni rerum statu ita divisit, ac partitus est; ut
 id omne quod ipse natura sua ac proprio jure possidet,
 illud idem Mater ipsa, filii gratia ac communicatione
 possideat; quantum naturæ creatæ fragilitas patitur.
 Prærogativas dico, qualitates, nomina, titulos, privi-
 legia, virtutes, perfectiones, divitias, gloriam, po-
 tentiam, imperium, ac denique, quod hic peculiariter
 intendimus, honores omnes ab Ecclesia delatos. Rem
 hanc, hominum sane & Angelorum attentione &
 admiratione dignissimam, atque ad finem a nobis in-
 tentum, ut videbitur, accommodatam, paulo atten-
 tius perpendamus. Oculos itaque mentis, si placet,
 in Mariam convertamus: hancque ipsius cum filio in-
 dissolubilem conjunctionem, primo, ante sæcula con-
 dita inspiciamus. Nimirum in decretis divinæ Provi-
 dentia: cujus primum ac præcipuum opus, Jesus ipse
 utique fuit, simul cum Virgine Matre. Hæc, ab æter-
 no ante omnem creaturam, simul cum filio præcogni-
 ta, præelecta, prædestinata. Hæc, cum filio causa fi-
 nalis saltem secundaria productionis rerum omnium:
 nam omnia propter Filium & propter Matrem simul,
 con-

condita esse, indicant cuncta illa Sapientiæ loca, quæ cum a Patribus, tum ab Ecclesia Mariæ constanter Eccli. 24. adaptantur. *Prodivi primogenita ante omnem creaturam.* Proverb. 8. *ram. Dominus possedit me in initio viarum suarum... ab Aeterno ordinata sum... nondum erant Abyssi & ego jam concepta eram... quando preparabat coelos aderam.* (nimirum ut causa finalis.) *Cum eo eram cuncta componens. &c.*

Mirum sane accidere debet, quod ista divinæ Sapientiæ oracula, Verbum æternum proprie respicientia; Mariæ, ab ipsa veritatis magistra Ecclesia, palam ac publice accommodentur: præsertim quum ejusmodi publica accommodatio, non sine peculiari Spiritus sancti Ecclesiam assidue dirigentis inspiratione, facta fuisse credenda sit. Quid vero Spiritus sanctus, quid Ecclesia significare voluere, dum eisdem præcise coloribus ac lineamentis Matrem adumbrarunt, quibus Filius a divina sapientia in Scripturis effingitur: nisi hanc quam dicimus admirabilem Filii cum Matre conjunctionem, ac similitudinem in omnibus tum creationis operibus, tum redemptionis mysteriis: communem quodammodo utrique tribuentes potestatem, ac dominationem super omnes creaturas; communemque influxum gratiarum ad salutem & perfectionem conducentium?

Jam si eandem sanctissimam Virginem post rerum productionem considerare pergas, conjunctionem illam seu similitudinem cum Filio, ab ipso statim mundi exordio, ac deinceps in toto veteri testa-

men-

mento expressam perpetuo reperies: in promissionibus Patriarchis a Deo factis: in oraculis Prophetarum: in figuris ac symbolis antiquæ legis. In his enim pene omnibus Mariam invenies cum filio promissam, prænunciatam, figuratam.

Verum hæc conjunctio nusquam admirabilior apparuit, quam in lege nova: in ipsa videlicet rerum prædictarum ac promissarum executione. Hic velim consideres Verbi incarnati mysteria omnia, Incarnationis, Nativitatis, Infantia. &c. in omnibus ac singulis Matrem ita cum Filio junctam reperies, ut nihil esse conjunctius possit. In Incarnatione, Verbum divinum se in Matris visceribus menses novem ita condidit, ut rem unam & eandem, juxta humanum loquendi morem, cum illa quodammodo constituere visus sit. Infantiam totam inter brachia Matris transegit, virgineo sinu perpetuo fatus, affixusque sacris uberibus. Vitam privatam cum Matre 30. ipsos annos consumpsit, eodem tecto, eadem mensa, iisdem bonis, eadem fortuna utens: imo Matris imperio, filiorum more, subditus & obediens. Ecquæ major aut magis intima conjunctio esse, aut etiam fingi possit? Similem plane reperire est in aliis omnibus Christi seu prædicantis, seu patientis, seu resurgentis mysteriis. Etenim labores omnes suos, dolores, opprobria, gaudia, ita filius matri communicavit; ut omnia sibi cum illa esse communia, semper & ubique voluerit, & ostenderit.

Sed ad majora transeamus: hanc Mariæ cum Filio assimilationem contemplemur in virtutibus, perfe-

V ctio-

ctionibus, prærogativis, nominibus, titulis, qualitatibus, privilegiis, potestate, imperio, gloria, ac demum in honoribus ab Ecclesia utriusque delatis. Et primo quidem in virtutibus. Jesum itaque ex una parte considera, hominum omnium humillimum, mitissimum, patientissimum, obedientissimum, castissimum, innocentissimum, charitate ac misericordia plenissimum, denique sanctissimum: ex alia Mariam conspice Filio in eisdem virtutibus ita similem, ut ipsa quoque homines omnes humilitate, mansuetudine, patientia, obedientia, castitate, innocentia, charitate, misericordia, sanctitate, infinito quodam intervallo vincat ac superet.

2º. In titulis ac qualitatibus. Vide quam exacte respondeant Matris qualitates ac tituli, qualitatibus ac titulis Filii. Jesus Rex noster: Maria Regina nostra. Jesus Dominus noster: Maria Domina nostra. Jesus advocatus & mediator noster: Maria advocata ac mediatrix nostra. Jesus Pater noster: Maria Mater nostra. Jesus spes nostra, vita nostra, refugium nostrum, auxilium & solatium nostrum: Maria spes nostra, vita nostra, dulcedo nostra, refugium, solatium, & auxilium nostrum. &c.

3º. In prærogativis ac privilegiis. Jesus natura impeccabilis: Maria impeccabilis gratia. Jesus omni peccato tum originali tum actuali jure proprio immunis: Maria immunitate eadem singulari privilegio gaudens. Jesus author gratiæ: Maria Mater gratiæ. Jesus misericordiæ Pater: Maria misericordiæ Mater. Jesus virgo: Maria virgo. Jesus in sepulchro incorruptus:

ptus: Maria eadem post mortem prærogativa donata. Jesus a mortuis tertia die refurgens: Maria eodem dierum spatio ipsa quoque a mortuis rediviva. Jesus in cœlum corpore & anima ascendens: Maria eodem modo in cœlos assumta. Jesus ad dexteram Patris sedens: Maria ad dexteram Filii collocata. Jesu omnis potestas a Patre data: Mariæ omnis quoque a Filio potentia concessa. Pater gloriam omnem suam & imperium cum Filio divisit: Filius hanc ipsam gloriam & imperium Matri secum voluit esse communia.

4°. Denique in honoribus ab Ecclesia Jesu ac Mariæ delatis: quod ad rem hujusce capituli propriam proxime pertinet. Scilicet nullum est obsequii aut officii genus ab Ecclesia ad honorem Filii institutum, cui simile ad Matrem venerandam inductum non reperiatur. Orbem terrarum mentis oculis perlustra, & cum debita admiratione animique voluptate recognosce, nullam esse mundi partem, ubi Jesu nomen cognitum ac prædicatum sit; quin ibidem Mariæ nomen simul cum Filii nomine annunciatum quoque fuerit. Nullam esse gentem quæ Jesum Dei Filium agnoverit; quin Mariam indivisim Dei Matrem confessa, ac venerata sit. Templum nullum Jesu consecratum fuisse; in quo monumentum aliquod ad Mariæ gloriam constitutum non inveniatur. Neminem in Ecclesia extitisse, qui amore Jesu singulariter arserit; quin ardore simili erga Mariam incensus fuerit: quod omnium Sanctorum exempla declarant. Ut omnino dicere liceat, Jesum neque coli, neque amari voluisse

sine perpetuo Matris consortio. Cerne, ut Mariæ nomen in ore fidelium, a nomine Jesu inseparabile sit. Ut Matris præconia cum Filii laudibus quotidie in divinis officiis misceantur & confundantur. Ut mysteria omnia vitæ Christi, ab incarnatione incipiendo usque ad Ascensionem, totidem solemnitatibus ab Ecclesia celebrentur: & quomodo idem honor, cunctis mysteriis vitæ sanctissimæ Matris, a Conceptione ad Assumptionem, similiter deferatur. Nullam demum in Ecclesia exoriri novam festivitatem, nullum officium, aut exercitium ad honorem & cultum Filii; quin similis continuo festivitas, officium, aut exercitium ad honorem & cultum Matris excitetur, & inducatur: exemplo sint, festivitates Nominis Jesu: Nominis Mariæ. Gaudiorum Jesu: gaudiorum Mariæ. Excellentiarum Jesu: Excellentiarum Mariæ. Dolorum & Passionis Jesu: Dolorum & Passionis Mariæ. Quod in aliis similibus celebritatibus, & exercitiis, constanter & absque variatione in Ecclesia factitatum, attentus quisque lector reperiet. Ergo, ut tandem id quod intendimus, quodque initio hujusce capituli asseruimus, concludamus: semel instituto cultu ac festo Cordis Jesu, consequens erat juxta consuetam Spiritus sancti in Ecclesia gubernanda Providentiam, ut similis cultus seu festum ad honorem Cordis Mariæ institueretur.

Et vero ita factum esse gaudemus: jam enim suavissimus ille Cordis Mariæ cultus, totâ Europâ una cum cultu Cordis Jesu propagatus est. Imo ita rem Jesus disposuit, ut primum templorum omnium, in suimet

Cor-

Cordis honorem excitatum (quod fuit Constantiis castris in Normannia in seminario Episcopali) illud idem in honorem Cordis Mariæ simul dedicatum fit: atque uno eodemque momento, utrique sanctissimo Cordi simul & indivisim honos adhiberi cœperit. Namque ibidem, in amborum honorem, festum solemnè pompa per octiduum celebratum est: constitutaque confraternitas sacris Cordibus assidue colendis destinata: quam Clemens X. Sum. Pont. brevi Indulgentiarum decoravit. an. 1674. die 4. Octob. Pontif. 5. Clemens IX. eundem favorem jam impertierat, anno 1668. 28. April. Abbatia regiae S. Cæsarii in civitate Arelatenfi: in qua singulis annis, Cordis Mariæ festum solemnè ritu celebratur. Ex eo vero tempore, sanctissimus ac suavissimus cultus in aliis plurimis civitatibus, Provinciis, ac Regnis dilatatus est; in Gallia, Belgio, Germania, Polonia, Bohemia, Lituania. In Ecclesiis tum sæcularibus, tum regularibus virorum ac mulierum: ut patebit ex indice Brevium Indulgentiarum, variis confraternitatibus sub illo sacro nomine constitutis, a summis Pontificibus concessorum: quem sub finem secundæ partis exhibebimus. Demum hoc loco omittendum non est; ordinem S. Benedicti in Gallia, officium divinum ad honorem Cordis Mariæ proprium ac peculiare concinnasse, sub ritu 2. class. 8. Februarii recitandum: quemadmodum de Corde Jesu supra retulimus. Quod, ex additamento Breviarii hujus Ordinis proprii, Parisiis apud Petrum de Bats via Jacobea edito, certissime constat.

Jam si rationibus agendum sit, ad persuadendum quanta sit hujusce cultus erga Cor Mariæ soliditas, æquitas, suavitas, utilitas, sanctitas, non aliis certe utemur argumentis, quam illis ipsis quæ superius attulimus, quum de Corde Jesu disseruimus. Etenim ubi a Corde Jesu discesseris, quid demum reperies aut sanctius, aut dulcius, aut nobilius, aut sublimius, quam Cor Mariæ? Quod quum simillimum sit Cordi Jesu; quicquid de hujus excellentia dictum est, c. 1. l. 2. Cordi Mariæ accommodatum, ejus quoque excellentiam commendabunt. Sive enim hanc excellentiam metiri velis ex dignitate personæ: sive ex perfectione animæ, cui Cor conjunctum est: sive ex gratiis infusis: sive ex virtutibus, quarum sedes est atque origo: sive ex functione, ad quam factum destinatumque est, nimirum ut amore Jesu ineffabili, indefinenter ac in æternum arderet: sive demum ex gloria, quam suis affectionibus Deo creat: evidens est, nihil existere inter puras creaturas, seu in Cœlo, seu in terra, hoc virgineo corde perfectius, pretiosius, sanctius, excellentius, Deo & Jesu Christo gratius. His adde nihil esse nostri amantius, aut in nos beneficentius. Agitur enim de Corde Matris nostræ, Dominæ nostræ, Reginae nostræ, Advocatæ nostræ, Auxilii nostri, Refugii nostri, Consolationis nostræ. Agitur de Corde amore nostri gladio doloris transfixo, cunctosque Cordis Jesu dolores pro nostra salute susceptos, affatim participante. Hæc si quis attente consideraverit, ac luce divina perfusus perpenderit, sentiet profecto fatebiturque,

que, nihil esse veneratione, & amore nostro dignius, sanctissimo Corde Mariæ. O si venter qui Jesum portavit beatus est: Si beata ubera quæ lactaverunt, ac proinde veneratione dignissima: Quid amabo, dicendum de Corde, quod amavit?

Cogita nunc, si Pater æternus in cultu Cordis Filii sui, ut supra vidimus, tantopere sibi complacet: dubitari non posse, quin ei gratissimus etiam accidat cultus Cordis Mariæ: ob mutuam utriusque sanctissimi Cordis conformitatem. De Jesu vero, quis dubitet venerationem Cordi sanctissimæ ac dilectissimæ Matris adhibitam, ipsi debere esse gratissimam: quum in eo sacrosancto Corde amore sui ineffabiliter incenso, super omnia creata suavissime conquiescat?

Neque desunt ad hæc confirmanda, exempla Sanctorum; imo etiam divinæ revelationes. In operibus *Edit. Venet.*
 B. Mechtildis, de cujus eximia sanctitate supra dixi-^{1558.}
 mus, hæc habentur. lib. 1. c. 54. Post hæc datum est «
 ei salutare Cor Virginis gloriosæ, in his septem arti- «
 culis, in quibus nobis utilissimum fuit præ omnibus «
 cordibus, post Christum: & 1º. In desiderio quod præ «
 omnibus Patriarchis & Prophetis maxime habuit ad «
 Christi humanitatem. 2º. In amore, quia per amo- «
 rem ardentissimum & humillimum Mater Dei est ef- «
 fecta. 3º. In dulcissima pietate, qua tam affectuose «
 parvulum Jesum enutrivit. 4º. In studiosa conserva- «
 tione verborum Christi. 5º. In exemplo patientiæ «
 passionis Christi. 6º. In sedula oratione & desiderio «
 pro Ecclesia. 7º. Quod quotidie proficit in cælo apud «
 fan-

sanctissimam Trinitatem nostra desideria promovere.

In revelationibus S. Gertrudis hæc de Corde Mariæ leguntur. lib. 4. c. 3. Videbatur blandus ille ac floridus puellulus (Jesús) æterni Patris Filius unicus, Cor Matris Virginis cum summa voluptate fugere. Quo dabatur intelligi, quod sicut Christi humanitas virgineo lacte nutriebatur: ita ejus divinitas suavissime in hoc innocentissimo & amantissimo Corde conquiescebat, eoque frui delectabatur.

Eodem lib. 4. c. 12. hæc referuntur. Tempore Matutini dum cantaretur *Ave Maria* visum est illi (Gertrudi) tres quasi rivulos prorumpere, unum ex Patre æterno, alterum ex Filio, tertium ex Spiritu Sancto, qui Cor Virginis Matris penetrarunt: ex quo deinde egredientes, cum vehementi impetu, unde primo processerant, revertebantur. Quo influxu sanctissimæ Trinitatis in beatam Virginem significabatur, eam post Patrem esse potentissimam, post Filium sapientissimam, post Spiritum sanctum benignissimam.

Vidimus supra, venerabilem illam Matrem Mariam de Incarnatione, Dei donis, ac virtutibus eximiis ornatissimam, solitam esse, Cor Mariæ a Corde Jesu in suo cultu nunquam disjungere; sed utrumque simul, instinctu divino, venerari: utens apud Jesum Corde Mariæ, eadem ratione, qua Corde Jesu apud Patrem æternum uti consueverat. Fuit mos B. Hermani, Ordinis S. Dominici, singulis diebus Cor Mariæ salutare, ejusque in honorem salutat. Angelicam recitare. Denique Virgo illa Parodiensis, de qua toties mentio fa-

facta est, Cordis Jesu studiosissima, simili prorsus affectu Cor Mariæ complectebatur. Hinc haud dubie P. Claud. la Colombiere suum erga Cor Mariæ studium haufit: ut patet ex oratione, quam ad sacrosancta Corda Jesu & Mariæ, in exercitiorum suorum diario conscripsit.

Nos itaque his exemplis atque rationibus adducti, cultum sacrosancti Cordis Mariæ, a cultu divinissimi Cordis Jesu ne separemus; Cor utrumque sanctissimum æque ac suavissimum intimis præcordiis complectamur, veneremur, diligamus: utrique nos totos tradamus & consecremus. Adeamus ad Patrem æternum per Cor Jesu: ad Jesum vero ipsum per Cor Mariæ. Per Cor Jesu reddamus Deo Patri quæ infinitæ illius majestati, justitiæ, misericordiæ debemus. Per Cor Mariæ reddamus Filio, quæ infinitæ illius dignitati, clementiæ, beneficentiæ, benevolentiæ & amoris immenso debemus. Omnia a Patre æterno impetrabimus per Cor Jesu: a Jesu ipso per Cor Mariæ cuncta pariter consequemur.

CAPUT ULTIMUM

Exercitia ad cultum Cordium JESU & MARIÆ pertinentia.

Quod in aliis omnibus pietatis officiis consuetum est, in hoc certe non omittendum: ut pias quasdam orationes, precationesque in honorem Cordium Jesu ac Mariæ adjungamus. Quan-
 X quam

quam enim in cultu nostro, affectum animi sequi præstet, quam formulæ cuiusdam scriptæ scrupulosius adhærere: tamen ejusmodi formulas ad exemplum & imitationem apponere consultum semper visum est.

Exercitium laudis & adorationis ad Cor JESU.

O Cor Jesu divinissimum, hominum atque Angelorum adoratione dignissimum! Tu, æterno Verbo indissolubili nexu conjunctum. Tu, summi Dei verum Cor: ipso Deo dignum: Dei sanctitate sanctum. Divinæ bonitatis, charitatis, misericordiæ vere participes: cujus omnes affectiones & sensus infinitæ Dei majestati condignas esse necesse est. O Cor ineffabile ac vere incomprehensibile, infinitis laudibus infinitisque obsequiis merito prosequendum! Tu, virtutum omnium origo. Tu, donis omnibus cœlestibus cumulatissime ditatum. Tu, bonorum omnium fons inexhaustus. Tu, æternæ & increatæ charitatis dignissima sedes. Tu, sola victima divinæ justitiæ digna: iræ divinæ placandæ sola potens ac sufficiens. Tu unum, amore divinæ bonitatis ipsa digno, arsiisti: in te uno demum sanctissima Trinitas super omnia sibi complacuit. Tu, Ecclesiæ necessitatibus mira dispensatione providens, charitate multorum refrigerante, eam hoc tanto munere ditare voluisti, ut amoris thesauros in te reconditos, in eos qui se tibi devovere vellent, effunderes. O me fortunatum! Quem tua licet indignum misericordia harum tamen divitiarum participem

pem esse voluisti: cognitionem tuorum mirabilium infundendo, meque ad cultum tuum alliciendo. Ad te igitur supplex accedo, O Cor millies adorandum! Tu, me, justissimum laudis & adorationis tributum tibi debitum, deferre conantem adjuva: atque in devotorum tuorum numerum adscribi ardentem cupientem admitte. Ecce infinitam tuam dignitatem & excellentiam pronus agnosco. Te quam possum demississime veneror & prostratus adoro. Verum quum plane sentiam, te, vilibus affectionibus meis, pro dignitate honorari nequam posse; ut impotentiae meae quoquomodo & quoad licet suppleam, laudes & honores tibi ab omnibus Angelis & Sanctis in caelo delatos offero. Majus etiam aliquid, ac te dignius deferre audeo: videlicet Cor immaculatum Mariae, quod unum ad te colendum praeter omnibus ceteris aptissimum est. Affectiones ergo meas omnes hujus sanctissimi Cordis affectionibus conjungo: hocque fretus adjutorio ac societate me tibi totum offero, meaque omnia tuae gloriae penitus consecro. Tu vota clemens exaudi, ac perfice. Amen.

Exercitium amoris ad Cor JESU.

O Cor amantissimum Jesu, adorandis Filii Dei perfectionibus, amabilissimas Filii hominis perfectiones ineffabili modo conjungens! Tu, cordium omnium nobilissimum, generosissimum, latissimum, liberalissimum, magnificentissimum; simulque mitissimum,

humillimum, purissimum, innocentissimum, patientissimum, misericordia exuberantissimum, denique ardentissima erga homines charitate plenissimum. Tu, Cor Redemptoris nostri, Benefactoris nostri, Amici nostri, Fratris nostri, Patris nostri, Sponsi animarum nostrarum. Tu, immaculatæ Virginis Matris nostræ purissimo sanguine formatum: Tu, principium vitæ humanæ amantissimi Servatoris. Tu, causa & origo pretiosi illius Sanguinis quo redempti sumus. Tu, verus nostrum omnium amator, justos simul & peccatores ineffabili charitate complectens, fons perennis misericordiæ. Tu, amore nostri, grandi vulnere lancea fauciatum. Tu, refugium animarum sanctarum. Tu, grata columbæ requies. Tu, peccatorum nostrorum innocens victima, Dei justitiæ pro nostra salute immensis doloribus immolata. Ecquæ igitur res existere potest, amore nostro ac gratis te dignius? Accipe ergo, O Cor sanctissimum, suavissimum, dulcissimum, amabilissimum, accipe quos offero intimos cordis mei sensus, eosque te dignos effice. Tibi gratias immensas ago pro tua in me & in omnes homines dilectione, innumerisque in nos collatis beneficiis. Me tibi arctissime conjungo: te toto cordis affectu, tenerrimoque præcordiorum sensu complector, & amo. Me tibi totum devoveo, meaque omnia tibi committo. Tibi laus, tibi gloria, tibi gratiarum actio, tibi amor, tibi imperium cordium in æternum. Amen.

Invo-

Invocatio ad Cor JESU.

O Cor Jesu, cordium omnium dominator legitime, imo & unice! Tu, corda nostra tuæ illi tam justæ dominationi penitus subijce, ac jure tuo tota posside. Ingrata etiam atque rebellia clementer & potenter tibi servire compelle. Imperium illud tuum sanctissimum, æquissimum, suavissimum in ea constanter exerce. Fac ut in rebus omnibus voluntati tuæ subiecta, a te nusquam ac nullatenus discrepent. Obsecro etiam te, O Cor sanctissimum, cordium omnium exemplar perfectissimum, ut corda nostra tibi similia, humilitate, mansuetudine, patientia, charitate, reddere digneris. Tu terrestres quibus premuntur cupiditates, cœlestibus tuis affectionibus reprime, expelle, restingue: nutantia confirma: egentia dita: ad res infimas prona erige: inclinata subleva: dura emolli: immunda purifica: frigida, igne illo quo ardes inflamma: imperfecta eorum benigne perfice: demum talia redde, ut te amare, te colere, te imitari valeant, & in æternum te possideant. Amen.

*Pro injuriis Cordi JESU inflictis voluntaria expiatio
ad Cor JESU.*

O Cor Jesu, amore hominum ardentissimum, simulque obspretum amorem tuum afflictissimum! Nihil a te olim dum in terris ageres prætermisum est, viribus etiam exhaustis penitus atque consumtis, quo

hunc tuum immensum amorem certissimis ac stupendis signis testatum relinqueres: neque tamen tibi, tunc temporis quidquam ab ingratis hominibus præter injurias, repensum est. Tu, eodem in nos amore etiamnum in Eucharistia flagras: non ignotum ut olim, sed plane cognitum, nobisque vicinum ac proximum, nec propterea humanius in hoc mysterio a multis amori tuo respondetur. Quæ tuæ ergo cogitationes esse debent, qui sensus, quum hos homines a quibus omnia reverentiæ & amoris argumenta expectare jure tuo debebas; in tantum se tibi reverentes ac gratos non exhibere cernis, ut etiam injuriis contumeliisque te in hoc amoris sacramento quotidie laceffant? His ego injuriis & contumeliis vehementer commotus, tibi amantissimo & afflictissimo Cordi supplex accido, veniamque summissime precor. Ingrati animi vitium quo memetipsum reum agnosco, injuriasque amori tuo a memetipso inflictas, detestor & abominor. Aliorum quoque hominum peccata ac sacrilegia in te commissa odi, & execror. Violatum honorem tuum hac mea summissione ac voluntaria expiatione quoad licet relarcire cupio. Utinam & lacrymis & sanguine, omnia in te perpetrata eluere & abolere penitus possem! Utinam novo quodam & inusitato honoris ac summissionis genere, tot irreverentias, convicia, sacrilegia compensare liceret! O quam præclare mecum agi putarem, si tam justa de causa vitam profundere possem! Veniam igitur, O Cor Jesu dulcissimum mihi propitius indulge, propositumque animo conceptum
gra-

gratia tua confirma : fixum namque mihi ratumque est, viribus omnibus eniti, ut nulla ex parte honori tibi debito in posterum defim : firmum est irreverentias pristinas, summa reverentia : negligentiam, diligentia : oblivionem tui, frequenti memoria compensare. Denique nihil omittere, quod ad amorem meum gratumque animum testificandum, abolendaque priora peccata conducere arbitror. Hoc statuo, hoc firmissime decerno, gratiaque tua adjutus me effecturum confido. Amen.

Oblatio sui suarumque rerum ad Cor JESU.

P. Claud. la Colombiere de quo supra, hujus exercitii author est, in quo nihil immutandum censuimus. Porro oblationis causas in hunc modum Vir Dei præmittit.

Fieri debet hæc oblatio ad honorem Cordis Jesu, quod virtutum omnium sedes est, & gratiarum divinarum fons, animarumque Sanctarum perfugium. Virtutes autem ob quas Cor illud sacrosanctum coli debet, hæ sunt præcipuæ. Amor in Patrem ardentissimus, cum summa veneratione ac summissione conjunctus. Patientia in malis tolerandis infinita. Dolor de peccatis immensus; pro quibus videlicet justitiæ divinae satisfacere onus ultro in se suscepit. Fiducia dilectissimi Filii propria, pudori ac verecundiæ maximi peccatoris consociata. Commiseratio erga homines terrissima, &, miseris nostris nonobstantibus, charitas in nos & amor ardentissimus. Denique in mediis hisce
affe-

affectionibus tam variis ac diversis, tamque vehementibus, ut augeri nullo pacto possent, (quippe quæ omnes summum perfectionis gradum attigissent.) Pax tamen summa & tranquillitas, orta scilicet ex conformitate cum divina voluntate tam omni ex parte perfecta, ut quicquid vel zelo ipsius vel amori, vel alteri cuilibet ex prædictis affectionibus contrarium accideret, quantumcumque demum illud esset, eo ne levissime quidem pertubaretur. In eodem hodie statu verfatur etiamnum Cor illud sanctissimum: in primisque summo hominum amore flagrat, tametsi ejus amori homines nequaquam respondeant, nihilque præter contentum incredibilemque duritiem rependant. Ardet Jesus amore nostri, neque redamatur tamen; imo amor illius ne agnoscitur quidem: nempe hominibus ea dona respicientibus ac dedignantibus, quibus Jesus amorem suum testificari ac declarare solet, ac cuperet. Ego vero, O Cor Jesu mei dilectissimi! Cor adoratione & amore meo dignissimum! tot ac tantas injurias in te commissas, farciendi eluendique desiderio inflammatus, utque ingrati animi vitium quantum in me est fugiam, Cor meum cum omnibus suis affectionibus, ac me denique totum tibi penitus offero tradoque. Testor hoc esse purum ac sincerum desiderium meum, ut ex hac ipsa hora ac momento, mei, mearumque rationum penitus obliviscar: ut sublatis omnibus impedimentis in sacrosanctum Cor tuum, quod mihi singulari misericordia referasti, introire, ibique cum fidelibus servis tuis, vivus ac moriens habitare queam:

er-

ergo amore tui totus incensus, huic divinissimo Cordi libens offero meritum omne, omnemque satisfaciendi vim, quæ inesse poterunt tum Missæ sacrificiis, tum orationibus, tum operibus pœnitentiæ, humilitatis, obedientiæ, cæterarumque virtutum omnium, quæ toto vitæ meæ tempore ad extremum usque spiritum facturus sum. Hæc omnia non solum in laudem & honorem Cordis Jesu fieri volo, sed præterea enixe & summissè precor, ut perfectam horum omnium donationem, quam eidem sanctissimo Cordi facio, admittere non dedignetur: ita ut de iis omnibus disponere pro arbitrio possit; ea, cui voluerit attribuendo, aut in quemcumque finem ei placuerit destinando. Atque quum jam animabus in purgatorio detentis concesserim, quicquid in actionibus meis satisfactorium esse potest: cupio ut hoc ipsum animabus illis secundum Cordis Jesu beneplacitum impendatur. Porro quum ejusmodi donatio nullatenus impeditura sit, quominus Missæ sacrificia, cæterasque orationes offerre possim, prout obedientia aut charitas quandoque exigent; tunc, quum alienis bonis, atque ad Cor Jesu pertinentibus usus sim, animus est, ut omnia virtutum opera, quæ tum temporis exercere continget, Cordi Jesu tanquam bona ipsi propria, dicata & consecrata maneant. O Cor sanctissimum, viam obsecro edoce, quam inire debeam, ut mei penitus oblitus, amoris tui puritatem, cujus mihi desiderium infudisti, consequi valeam. Incendor equidem vehementi tibi placendi desiderio: at sentio, me quod cupio nequaquam

Y asse-

assequi posse sine ingenti auxilio, quod tu solum præstare potes. Perfice igitur in me, O Cor sanctissimum, quicquid tibi acceptum est tuæque voluntati conforme. Sentio equidem repugnare me ac resistere; sed nollem certe, nisi me fallit animus: tuum est præstare omnia, atque perficere: tibi uni sanctitatis meæ (si adipisci tandem contingat) gloria debetur: neque ego alio fine ad sanctitatem aspirare deinceps volo, nisi ut tu demum lauderis, ac glorificeris. Amen.

Exercitium ad Cor MARIÆ.

O Maria, Mater Dei augustissima, hanc veniam servulo tuo clemens indulge, ut mihi liceat selectis illis famulis tuis conjungi, qui peculiari cultu & studio Cor tuum immaculatum prosequuntur: ut ipse quoque gratiarum, huic pietatis officio tibi ac Filio tuo gratissimo, affixarum, particeps effici merear.

O Cor Mariæ, omnipotentissimæ Dei manus opus perfectissimum. Cor sanctitate, puritate, nobilitate, sublimitate, Dei Matre dignum: simulque Redemptoris Matre, misericordia, humilitate, charitate, mansuetudine, dignissimum. Tu, fons inexhaustus bonitatis, dulcedinis, beneficentiæ, commiserationis. Tu, virtutum omnium perfectissimarum ac purissimarum exemplar. Tu, Cordis Jesu imago quam simillima. Tu, flammis amoris divini super omnia Seraphim indefinenter & ineffabiliter ardes. Tu, gloriæ Dei plus servis affectionibus tuis vel levissimis, quam alii Sancti
con-

conferre possint cunctis operibus suis maxime arduis & heroicis. Tu, sedes pacis. In te, justitia & misericordia primum osculatæ sunt. In te, concordia inter cœlum & terram tractari, fœdusque inter Deum & hominem iniri cœpit. Tu, homines omnes incenso ac tenerissimo amore complecteris. Tu, illorum miseriis materno semper affectu tangeris. Tu, semper felicitatis nostræ desideriis exarsisti. Tu, dolores immensos pro salute nostra pertulisti. Ergo, O Cor dulcissimum, amantissimum, sanctissimum, tot capitibus veneratione mea, amore, ac fiducia dignissimum, obsequia, quæ amore tui incensus tibi supplex defero, solita clementia admitte. Te, summa qua possum summiffione revereor. Maximas tibi gratias ago, quod miseriis meis, pietate plusquam materna commotum, pios in me tam sæpe misericordiæ tuæ effectus effuderis; tamque multis beneficiis ex illo bonitatis thesauro depromtis, affeceris. Ego me hodie devotis tuis, qui in laudibus tuis, cultu & amore delectantur, cupidissime adjungo. Scilicet a divino quo reguntur spiritu edocti didicerunt, te certam esse viam, qua tuto ac recta ad Jesum pervenitur: tuaque potissimum opera nos uti debere, ut officia quæcumque Jesu debita, per te solvamus & impleamus. Per te Jesus adorandus est: per te amandus: per te laudandus, ac benedicendus: per te rogandus: per te placandus: per te omnia nostra ei offerenda, dicanda, consecranda: ut ea demum ratione in omnibus, per te ipsum, imbecillitati nostræ subveniamus, atque egestati nostræ divitiis tuis

provideamus, ac suppleamus. Esto igitur, O Cor virgineum, augustissimum, amabilissimum, esto ex hora hac, ad ultimum usque vitæ spiritum, venerationis meæ & amoris mei objectum quotidianum, ac perpetuum. Tu via eris, qua & ego ad Jesum accedam, & ipsius misericordia ad me veniet. Tu, refugium meum in necessitatibus, & consolatio in tribulationibus. Tu, speculum quod assidue contemplantur. Tu, schola sacra in qua Jesu magistri mei lectiones audiam. Te docente, divina illius effata, consilia, virtutes ediscam. Tu veram ac perfectam exercendarum virtutum rationem monstrabis. Te duce, te suadente, te excitante studebo sectari puritatem, humilitatem, mansuetudinem, charitatem, patientiam, mundi rerumque creaturarum contemptum, sed maxime amorem Jesu Dei ac Redemptoris mei Filii tui. Has ego virtutes per te fidenter petam & impetrabo. O verus misericordiæ thronus! cor meum peccatis inquinatum, inordinatisque cupiditatibus agitatum, tibi præsentare audeo, tuo conspectu licet indignum, oro, ne contemnas; sed tibi oblatum ac dicatum purifica, sanctifica, a rebus terrestribus avoca, acerrimo peccatorum suorum dolore transverbera, tuo demum, ac Filii tui unigeniti Jesu Christi amore inflamma: denique tibi simillimum redde, ut tibi in Paradiso conjunctum, tecum amare Deum, Deoque frui, æternum possit. Amen.

PRECATIONES, PIIQUE AFFECTUS

Ad Sacrosancta Corda JESU & MARIE.

COROLLA PRECATORIA

Ad honorem Sacrosancti Cordis Dei JESU.

Continet hæc corolla globulos majores quinque, minores vero triginta tres, secundum numerum annorum, ac vulnorum Christi. Initio corollæ oratio sequens dicenda est.

Anima Christi sanctifica me.
 Cor Christi accende me.
 Corpus Christi salva me.
 Sanguis Christi inebria me.
 Aqua lateris Christi lava me.
 Passio Christi conforta me.
 O bone Jesu exaudi me.
 Intra tua vulnera absconde me.
 Ne permittas me separari a te.
 Ab hoste maligno defende me.
 In hora mortis meæ voca me.
 Et jube me venire ad te,
 Ut cum Sanctis tuis laudem te.
 In sæcula sæculorum. Amen.

Ante quemlibet globulum majorem, dicitur oratio sequens.

Y 3

Dul-

Dulcissime JESU, fac cor meum secundum Cor
tuum.

Ad globulum quemlibet majorem, dicitur.

Adoramus te Christe, in horto afflictissime, in
Eucharistia etiamnum ab ingratis hominibus despe-
cte. Tu solus Sanctus, Tu solus Dominus, Tu solus
Altissimus JESU.

Ad globulos minores, dicitur.

Adoro te Cor Jesu sacratissimum, divino amore
quo ardes, accende cor meum.

*In fine recitatur semel Pater & Ave, cum oratione
sequenti.*

Oratio.

Domine Jesu, qui ineffabili Cordis tui amoris mi-
raculo, te totum nobis in cibum in Altaris sacra-
mento tradere dignatus es: concede, ut qui injurias
ac sacrilegia ab ingratis mortalibus adversum te in
hoc sacro mysterio commissa, toto animo detestamur
ac plangimus: ipsius sacrosancti Cordis accendamus
affectibus: & dignis in æternum laudibus, ejusdem
divinissimi Cordis misericordiam prosequamur.

COROLLA PRECATORIA

Ad honorem sanctissimi Cordis MARIE.

*Continet hæc corolla globulos majores septem, mino-
res 33. secundum numerum dolorum B. Virginis, &
annorum quos cum Filio unigenito divina & ineffabili
societate vixit. Initium sumit ab oratione sequenti.*

Ani-

Anima Mariæ sanctifica me.

Cor Mariæ amore Jesu accende me.

Pedes Mariæ dirige me.

Manus Mariæ suscipite me.

Oculi Mariæ respicite me.

Aures Mariæ exaudite me.

Os Mariæ intercede pro me.

Corpus Mariæ purifica me.

Passio Mariæ conforta me.

O Maria exaudi me.

Intra tua viscera admitte me.

Ne permittas me separari a te.

Ab hoste maligno defende me.

In hora mortis meæ protege me.

Et jube me venire ad te.

Ut cum Sanctis Dei Filii tui laudem te.

In sæcula sæculorum, Amen.

Ante quemlibet globulum majorem, dici debet.

Dulcissima Maria, fac cor meum secundum Cor Jesu.

Ad globulum quemlibet majorem dicitur salut. Angel.

Ave Maria, gratia plena, &c.

Ad globulos minores, dicitur.

Cor Mariæ immaculatum, amore Jesu quo ardes
inflamma cor nostrum.

In fine recitatur Oratio sequens.

Oratio.

Sanctissime Spiritus, qui omnia gratiæ tuæ charismata, in uno Mariæ Virginis Corde mirabiliter congregasti, & illud divinitatis tuæ dignum habitaculum esse-

176 DE CULTU SACROSANCTI
effecisti: concede propitius, ut in illo sanctissimo ac
suavissimo sponsæ tuæ Corde, tutissimum refugium,
nunc & in hora mortis, invenire possimus. Per Do-
minum nostrum.

PII AFFECTUS AD COR JESU.

COR Jesu verbo Dei substantialiter unitum.
Divino amore quo ardes, inflamma cor meum.
Cor Jesu Dei majestate dignum. Divino amore
quo ardes, inflamma cor meum.
Cor Jesu Dei sanctitate sanctum.
Cor Jesu Dei bonitate bonum.
Cor Jesu adoratione Deo debita adorandum.
Cor Jesu amore Deo digno amandum.
Cor Jesu ineffabile.
Cor Jesu incomprehensibile.
Cor Jesu Patris æterni templum dignissimum.
Cor Jesu verum ac proprium Spiritus Sancti
habitaculum.
Cor Jesu sanctissimæ Trinitatis sanctuarium.
Cor Jesu charitatis æternæ dignissima sedes.
Cor Jesu in quo habitat omnis plenitudo divi-
nitatis.
Cor Jesu in quo sunt omnes thesauri sapientiæ
& scientiæ.
Cor Jesu thesaurus nunquam deficiens.
Cor Jesu dives in omnes qui invocant te.

Divino amore quo ardes, inflamma cor meum.

Cor

Cor Jesu de cujus plenitudine omnes nos accepimus.

Cor Jesu pax & reconciliatio nostra.

Cor Jesu fons aquæ salientis in vitam æternam.

Cor Jesu puteus aquarum viventium.

Cor Jesu principium & origo virtutum omnium.

Cor Jesu in quo sibi Pater bene complacuit.

Cor Jesu hostia vivens, sancta, Deo placens.

Cor Jesu propitiatio pro peccatis nostris.

Cor Jesu amaritudine repletum propter nos.

Cor Jesu saturatum opprobriis.

Cor Jesu attritum propter scelera nostra.

Cor Jesu usque ad mortem Crucis obediens factum.

Cor Jesu lancea perforatum.

Cor Jesu fons totius consolationis.

Cor Jesu solatium peregrinantis animæ.

Cor Jesu refugium nostrum in die tribulationis.

Cor Jesu salus in te sperantium.

Cor Jesu spes in te morientium.

Cor Jesu cultorum tuorum dulce præsidium.

Cor Jesu deliciæ Sanctorum omnium.

℣. Jesu mitis & humilis corde. ℞. Fac cor meum secundum Cor tuum.

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui ineffabiles Cordis tui divitias, Ecclesiæ tuæ novo beneficio aperire dignatus es: concede, ut hujus sacratissimi Cordis amori respondere, & injurias eidem afflictissimo Cordi ab

Z in-

Divino amore quo ardes, inflamma cor meum.

178 DE CULTU SACROSANCTI
ingratis hominibus illatas, dignis obsequiis compen-
sare valeamus. Per eundem Dominum.

PII AFFECTUS

A D C O R M A R I Æ.

CO R Mariæ ab origine immaculatum. Amo-
re Jesu quo ardes accende cor meum.

Cor Mariæ gratia plenum. Amore Jesu quo
ardes accende cor meum.

Cor Mariæ inter omnia corda benedictum.

Cor Mariæ sanctissimæ Trinitatis sacrarium.

Cor Mariæ Cordi Jesu simillimum.

Cor Mariæ in quo Jesus sibi bene complacuit.

Cor Mariæ humilitatis abyssus.

Cor Mariæ sedes misericordiæ.

Cor Mariæ divini amoris incendium.

Cor Mariæ bonitatis Oceanus.

Cor Mariæ puritatis & innocentiae miraculum.

Cor Mariæ speculum omnium divinarum per-
fectionum.

Cor Mariæ primum omnium virginitatis voto
consecratum.

Cor Mariæ in quo sanguis Jesu pretium Redem-
tionis nostræ formatus est.

Cor Mariæ desideriis tuis mundi salutem accelerans.

Cor Mariæ gratiam peccatoribus impetrans.

Cor Mariæ verba Jesu ac gesta fidelissime con-
servans.

Amore Jesu quo ardes accende cor meum.

Cor

- Cor Mariæ doloris gladio transfixum.
 Cor Mariæ in passione Christi afflictissimum.
 Cor Mariæ Christo crucifixo cruci confixum.
 Cor Mariæ mortuo Jesu mœrore consepultum.
 Cor Mariæ Jesu resurgente, gaudio redivivum.
 Cor Mariæ in ascensione Jesu ineffabili dulcedine delibutum.
 Cor Mariæ in descensu Spiritus sancti nova gratiarum plenitudine cumulatum.
 Cor Mariæ consolatio afflictorum.
 Cor Mariæ peccatorum refugium.
 Cor Mariæ cultorum tuorum spes ac dulce præsidium.
 Cor Mariæ agonizantium auxilium.
 Cor Mariæ Angelorum ac Sanctorum omnium jubilus.

℣. Maria immaculata, mitissima & humillima.

℞. Fac cor meum secundum Cor Jesu.

Oratio.

Clementissime Deus, qui ad peccatorum salutem miserorumque perfugium, Cor sanctissimum & immaculatum Mariæ, divino Cordi Filii sui Jesu Christi, charitate ac misericordia simillimum esse voluisti: concede, ut qui hujus dulcissimi & amantissimi Cordis memoriam agimus, ejusdem meritis, secundum Cor Jesu inveniri mereamur. Per eundem Dominum.

Amore Jesu quo ardes accende cor meum.

180 DE CULTU SACROSANCTI
ASPIRATIONES SACRÆ
(ad exemplum propositæ .)

Ad Cor sanctissimum JESU.

I.

O Cor divinissimum, suprema Angelorum & hominum adoratione dignissimum, adoro te: laudo te: glorifico te. Fac, obtestor, ut tua illa divina & infinita excellentia, animum meum, te illuminante perfundat, & debita admiratione defigat.

II.

O Cor amabilissimum, infinito amore dignum; amo te: toto cordis affectu complector te: deosculor te: me tibi, obsecro, arctissime & inseparabiliter conjunge.

III.

O Cor sanctissimum, fons perennis sanctitatis, virtutibus tuis cœlestibus, terrestre cor meum immuta, consecra, sanctifica.

IV.

O Cor gratiarum omnium thesaurus indeficiens, divinis tuis muneribus, miserum & egentissimum cor meum subleva, dita, cumula.

V.

O Rex cordium, dominator legitime imo & unice omnium cordium, subjice imperio illo tuo di-
vi-

vinissimo ac suavissimo, etiam rebelle cor meum.

VI.

O Cor æternæ charitatis fedes dignissima, divino amore quo ardes inflamma cor meum.

VII.

O Cor Jesu Patri æterno infinite gratum, me, tuis meritis, majestati ejus acceptum constitue: mea omnia tu perface, atque divinis aspectibus digna redde.

Ad Cor sanctissimum MARIÆ.

I.

Cor Mariæ, Cordi Jesu simillimum, fac cor meum secundum Cor Jesu.

II.

Cor Mariæ, amore Jesu ardentissimum, amore illo quo ardes incende cor meum.

III.

Cor Mariæ immaculatum, cordis mei maculas absterge, eique puritatem tuam infunde.

IV.

O Cor dulcissimum Matris meæ, esto refugium meum in die tribulationis, & in hora mortis meæ. Amen.

FINIS.

Concordia...

VI

VII

Al Cor...

II

III

IV

V